

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl soudcem JUDr. Jiřím Kratochvílem v obchodní věci žalobkyně: **JUDr. Jana Pánková, Hořická 974, Hradec Králové, správce konkurzní podstaty úpadce FASTSTAV, s.r.o., IČ 27470261**, proti žalovanému: ██████████, nar. ██████████, bytem ██████████ ██████████, zast. Mgr. Liborem Zbořilem, advokátem, se sídlem v Předměřicích nad Labem, Obránců Mírů 331, o zaplacení částky 1.438.190,70 Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do konkurzní podstaty úpadce FASTSTAV, s.r.o., IČ 27470261 částku 1,437.638,70 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení od 16.9.2006 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před prvním, jakož i druhým stupněm.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit ČR – Krajskému soudu v Hradci Králové do tří dnů od právní moci rozsudku z titulu znalečného 17.880,- Kč, a to přímo na účet vedený u ČNB, pobočka Hradec Králové, č.ú. ██████████ VS 3722006007.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně jako správce konkurzní podstaty úpadce FASTSTAV, s.r.o., jímž byla ustanovena usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, č.j. ██████████ ze dne 15.9.2006, při soupisu konkurzní podstaty úpadce zjistila z jeho účetnictví, včetně rozvahy, vypracované ke dni prohlášení konkurzu, že zůstatek pokladny úpadce účetně činí částku 1.438.190,70 Kč. Ze sdělení ██████████ úpadce žalovaného

č. 1 a č. 2, jakož i ██████████, EKOS-EKONOMICKÉ A OBCHODNÍ SLUŽBY, IČ 18843271, Hradec Králové, jenž na základě smlouvy se společností FASTSTAV, s.r.o. vedl ██████████ úpadce, však zjistila, že uvedená částka se v pokladně nenachází. Po prohlášení konkurzu byly žalovaným č. 2, který byl jednatelem úpadce, dodatečně doloženy další výdajové doklady na celkovou výši 1.263.733,- Kč. Tyto doklady však žalobkyně shledala jako nevěrohodné, protože postrádaly náležitosti účetních dokladů a ani nebyly podloženy obchodně-právní dokumentací. Protože oba žalovaní, jako ██████████ úpadce, tedy jako statutární orgán společnosti úpadce si při výkonu své působnosti nepočínali způsobem předpokládaným zákonem a nebyli schopni hodnověrně prokázat způsob nakládání s finančními prostředky úpadce, tedy prokázat účel a způsob jejich použití, podala žalobkyně dne 30.1.2007 na žalovaného č. 2 trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu zkreslování údajů o stavu hospodaření se jměním dle ust. § 125 odst. 1 Trest.Z. Přes řadu jednání, při nichž byli žalovaní vyzváni k neprodlenému vydání žalované částky do konkurzní podstaty, neboť výběr uvedené částky z pokladny nebyl podepřen žádným účetním dokladem, nedošlo k vrácení chybějící částky do podstaty úpadce. Žalobkyně následně dne ██████████.2007 do soupisu konkurzní podstaty zapsala i pohledávku z titulu náhrady škody za žalovanými v uvedené výši. Dovodila, že předmětná škoda vznikla porušením povinnosti žalovaným jako statutárního orgánu, jednak s péčí řádného hospodáře, což je základní povinností jednatelů ve smyslu ust. § 194 odst. 5 Obch.Z.

Žalovaný č. 1 se vyjádřil při jednání dne 8.12.2008 přímo do protokolu, a sice v tom smyslu, že žalovaný č. 1 nemůže souhlasit s výší pohledávky, kterou v tomto řízení uplatňuje žalobkyně. Připustil sice, že co do základu, žaluje žalobkyně důvodně, avšak správně měla být žalovaná částka ponížena tak, že by k úhradě zbývalo cca 200.000,- Kč. Žalovaný č. 2 uznal, že schodek na pokladně vznikl výlučně jeho činností, neboť žalovaný č. 1, jakožto jeden z jednatelů úpadce se v inkriminovanou dobu na obchodní činnosti úpadce vůbec nepodílel.

Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 37 Cm 60/2007-116 ze dne 27.1.2010 byl žalovaný č. 1 a č. 2 zavázán k povinnosti společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni částku 1.438.190,70 Kč s příslušenstvím, přičemž současně bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

K odvolání obou žalovaných rozhodl Vrchní soud v Praze dne 9.9.2010 pod č.j. 12 Cmo 157/2010-163 tak, že odvolání žalovaného č. 2 odmítl, kterýžto výrok se tak stal pravomocným a napadený rozsudek soudu prvního stupně ve vztahu k žalovanému č. 1 zrušil a věc vrátil v tomto rozsahu soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Soud druhého stupně vytkl soudu prvnímu, že neprovedl výslech svědků, které žalovaný č. 1 navrhl, a které měly prokázat platby z finančních prostředků úpadce subdodavatelům na jednotlivé stavební zakázky, jakož i ceny nakoupeného materiálu pro jejich realizaci nezbytných.

Závěr prvního soudu spočívající v zamítnutí těchto důkazních návrhů jako nadbytečných označil odvolací soud za zcela nepřezkoumatelný, když „hodnocení důkazů bez jejich provedení soudem zakládá porušení čl. 36 odst. 1 Listiny

základních práv a svobod“. Na rozhodnutí napadeného rozsudku, ze shora naznačených důvodů, nahlíží proto soud druhého stupně jako na neobjektivní.

Soud prvního stupně proto dále postupoval v intencích ust. § 226 odst. 1 OSŘ, které předepisuje, že bylo-li rozhodnutí zrušeno a byla-li věc vrácena k dalšímu řízení, je soud prvního stupně vázán právním názorem odvolacího soudu.

Svědék [REDACTED] ve své výpovědi uvedl, že jméno [REDACTED] se mu sice vybavuje, avšak pokud mu byly předloženy výdajové doklady na č.l. 74-76 spisu, pak rozhodně vyloučil, že v kolonce „přijal“ by byl jeho vlastnoruční podpis. Zdůraznil, že nikdy částky, tam uvedené, nepřevzal. Pripustil sice, že od pana [REDACTED] nějaké peníze obdržel, avšak jejich přesnou výši si již nevybavuje; mohlo to být cca 5.000,- až 6.000,- Kč, přičemž pro jmenovaného pracoval pouze v jednom případě.

Další ze svědků – [REDACTED] – výslovně uvedl, že o firmě FASTSTAV, s.r.o. nic neví. Pana [REDACTED], resp. [REDACTED] svědek zná, jsou to jeho příbuzní. Těmto, nikoliv však jmenované společnosti, pomáhal za úplatu při provádění úklidových prací. Svědek sice nějakou odměnu za tuto výpomoc obdržel, avšak o jakou částku se jednalo, to již skutečně neví.

Z dotazů na jednotlivé společnosti, o kterých žalovaný č. 1 tvrdil, že s nimi uzavíral obchodní kontrakty, vyplynulo toto:

- [REDACTED] 1 k dotazu soudu odpověděl, že společnost FASTSTAV, s.r.o. nezná a nikdy s ní neobchodoval
- společnost BAUHAUS k.s. firmu úpadce v evidenci nemá, neboť mezi ní a FASTSTAV, s.r.o. neproběhl žádný obchodní případ
- EVROmat a.s. potvrdila, že v jednom případě FASTSTAV, s.r.o. odebral od této společnosti zboží v celkové hodnotě 131.636,20 Kč, avšak do dnešního dne tuto částku neuhradil
- Stavebniny [REDACTED] uvedli, že mezi nimi a společností FASTSTAV, s.r.o. neproběhl v minulosti žádný obchodní případ, tato firma nefiguruje v databázi obchodních partnerů uvedené společnosti
- společnost KONDOR uvedla, že od roku 2005 do dnešního dne neproběhl mezi touto společností a firmou FASTSTAV, s.r.o. ani jeden obchodní případ

Soud nakonec přistoupil ve smyslu ust. § 127 odst. 1 OSŘ k ustanovení znalce a vypracování znaleckého posudku ve věci. Z posudku České znalecké, a.s., Nezvalova 423, Hradec Králové jednoznačně vyplývá, že dle účetních dokladů předaných žalobkyni, coby správkyňi konkurzní podstaty dne [REDACTED].2066 bylo zjištěno, že v pokladně společnosti FASTSTAV, s.r.o. měla být ke dni [REDACTED].2006 k dispozici částka 1.437.638,70 Kč.

- [REDACTED] [REDACTED] - faktury, jakož i příjmové pokladní doklady vystavené na jmenovaného nejsou znalcem považovány za řádné (tyto účetní transakce měly dle žalovaného č. 1 prokazovat probíhání řádných kontraktů s jmenovaným a taktéž zákonu odpovídající účetní operace)

- Dodatečně dodané doklady v celkové výši 706.781,- Kč by znalec v případě jejího včasného převedení zaúčtoval do mimořádné účetní závěrky; k tomu však nedošlo.

Při znaleckém posuzování účetnictví úpadce včetně žalobkyní předložených podkladů dospěl znalec k závěru, že v případě [REDAKCE] – čerpací stanice [REDAKCE], [REDAKCE] – železářství, [REDAKCE] železářství, BAUHAUS k.s., KONDOR, s.r.o., [REDAKCE] stavebniny a [REDAKCE] žádné obchodní kontrakty s úpadcem neproběhly, čemuž též koresponduje účetnictví vyjmenovaných firem či podnikatelů, kteří s úpadcem vůbec nepřišli do obchodního ani jiného styku.

Pokud jde tedy o shora vyjmenované firmy, se kterými měl úpadce údajně obchodovat, jedná se ze strany žalovaného evidentně o nepravdu. Výjimku pak tvoří pouze PHAN-HA Klempířství, které potvrdilo vystavení třech pokladních dokladů, HC Consulting, s.r.o. a [REDAKCE]. Jako okrajová se pak jeví být obchodní spolupráce v případě [REDAKCE] [REDAKCE], kterému bylo úpadcem vyplaceno 19.850,- Kč a [REDAKCE], kterému bylo vyplaceno 18.700,- Kč.

Naproti tomu již v trestním spise vedeným OSZ v Hradci Králové sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že sice pro úpadce nepracoval, avšak pro [REDAKCE] ano. Faktura č. 07/06 a příjmový pokladní doklad na 192.050,- Kč, jakož i faktura č. 08/06 na částku 343.350,- Kč byly vypisovány, avšak stalo se tak na žádost žalovaného č. 1, přičemž práce uvedené na těchto účetních dokladech nebyly jmenovaným ve prospěch úpadce vůbec provedeny.

Závěr znaleckého posudku vyznívá jednoznačně v tom smyslu, že dle účetních dokladů předaných správce konkurzní podstaty žalovaným dne [REDAKCE].2006 lze spolehlivě uzavřít, že v pokladně společnosti úpadce měla být ke dni [REDAKCE]2006 k dispozici částka ve výši 1.437.638,70 Kč, tedy částka, korespondující té, která byla žalobkyní v tomto řízení uplatněna.

Po poměrně obsáhlém dokazování ve smyslu závazného právního názoru odvolacího soudu dospěl soud prvního stupně k závěru, že žaloba byla podána důvodně. Právě učiněný závěr opírá soud jednak o znalecký posudek vypracovaný Českou znaleckou, a.s., se sídlem v Hradci Králové, Nezvalova 423, IČ 25260138 a jednak o již dříve provedený důkaz, který je představován svědeckou výpovědí [REDAKCE], [REDAKCE], EKOS-EKONOMICKÉ A OBCHODNÍ SLUŽBY Hradec Králové, IČ 18843271, jenž vedl účetnictví pro úpadce a potvrdil jak tu skutečnost, že ke dni prohlášení konkurzu činil zůstatek v pokladně úpadce 1.438.190,70 Kč a posléze též závěr, že v pokladně úpadce se již žádné finanční prostředky nenacházejí.

Soud prvního stupně sice v obecné poloze dává za pravdu názoru odvolacího soudu podpořeného i judikaturou vyšších soudů, že pokud nebyly provedeny konkrétní důkazy, ať již formou důkazů listinných, či svědeckých výpovědí, nelze o jejich validitě činit žádných závěrů.

V tomto konkrétním případě však soud z úřední činnosti převážnou část žalovaným navržených svědků zná a měl též možnost opakovaně hodnotit úplnost, přesvědčivost, jakož i věrohodnost výpovědí těchto svědků, kteří ve stejném

postavení vystupovali v jiných řízeních. Společným jmenovatelem pro obsah těchto výpovědí pak bylo, že o věci buď nevěděli ničeho, či si na věc nepamatovali. Tuto zkušenost učinil soud prvního stupně opakovaně. Ostatně výsledky dokazování v rámci tohoto řízení a výslechy některých z navržených svědků předpokládaný závěr prvostupňového soudu jen potvrdily.

To, že obrana žalovaných, resp. žalovaného je nepřesvědčivá a není schopna vyvrátit tvrzení žalobkyně tak, jak to předpokládá ust. § 194, odst. 5 Obch.Z., nachází ostatně oporu i v drtivé většině sdělení společností, které měly údajně s úpadcem obchodovat. Z valné většiny sdělení vyplynulo, že žalovaným označené firmy neměly s ním vůbec žádné obchodní vztahy či jen zcela okrajové. Každopádně důkazní břemeno ohledně toho, že by si žalovaní, resp. žalovaný počínali s péčí řádného hospodáře, neunesli (viz. ust. § 135 odst. 1,2, či § 194 odst. 5 téhož zákona)

Klíčová otázka, která byla řešena v tomto sporu, tedy za jakým účelem a kam byly převedeny finanční prostředky ve výši zažalované částky, jejichž výši objektivizoval jak svědek [REDAKCE], tak znalec, zůstala nezodpovězena. A tvrzení žalobkyně o neoprávněném odčerpání předmětných finančních prostředků z účtů úpadce, tak nevyvráceno.

S odkazem na shora řečené soud žalobě v celém rozsahu vyhověl.

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu ve skutečnosti, že žalovaný nebyl ve sporu úspěšný a úspěšná žalobkyně se práva na náhradu nákladů řízení vzdala.

Neúspěch žalovaného však došel výrazu v rozsudečném výroku sub. III., kdy byl žalovaný zavázán k zaplacení částky 17.880,- Kč představující náklady znalečného, které soud již vynaložil z rozpočtových prostředků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do 15 dnů od jeho doručení odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Hradci Králové dne 30.října 2013

JUDr. Jiří Kratochvíl, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: [REDAKCE]